

ΝΟΜΟΣ
Περὶ ἀγωγῆς κακοδικίου.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΘΕΡΙΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Ὁ θέλων νὰ κάμῃ κατὰ τὰς ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ ποινικῇ δικονομίᾳ ὠρισμέναις περιπτώσεσι, ἀγωγὴν κακοδικίου, ἢ νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν, κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 66 τῆς πολιτικῆς καὶ 68 τῆς ποινικῆς δικονομίας περιπτώσεσι, κατὰ δικαστικὸν τινος ὑπαλλήλου, ἢ καὶ καθ' ὁλοκλήρου δικαστηρίου, ἀφ' οὗ ἐνεργήσῃ τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 60 τῆς πολιτικῆς δικονομίας περὶ θεραπείας διαταττόμενα, δὲν δύναται νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἀγωγὴν, ἂν προηγουμένως δὲν αἰτήσῃ καὶ λάβῃ πρὸς τοῦτο ἄδειαν παρ' ἐκείνου τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὰ ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ ποινικῇ δικονομίᾳ εἰδικώτερον ὠρισμένον, ἤθελεν εἶσθαι ἀρμόδιον νὰ διακρίνῃ τὴν προκατεμένην ἀγωγὴν κακοδικίου.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ περὶ τούτου αἴτησις γίνεται δι' ἀναφορᾶς, ὑπογεγραμμένης, ἥτοι παρὰ τοῦ νομιζόντος ἐκτενὴς ἡδικομένου διαδίκου, ἢ παρὰ πληρεξουσίου, ἔχοντος εἰδικὴν καὶ ἐπίσημον πληρεξουσιότητα, ἥτις ἐπισυνάπτεται ἐν τῇ ἀναφορᾷ ὡς καὶ τὰ ὑπάρχοντα τυχόν δικαιολογητικὰ τῆς αἰτήσεως ἔγγραφα ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος.

Ὅσας δὲν ὑπάρχον δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, οἱ λόγοι τῆς αἰτήσεως πρέπει, ἐπὶ ποινῇ ἐπίσης ἀκυρότητος, νὰ ᾔναι τοῦλάχιστον θεσπισμένοι.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ δικαστήριον βασανίζει ἀνευ ἀναβολῆς ἐν συμβουλίῳ τὴν αἴτησιν, ἀπὸ τῶν μὲν τῶν διαδίκων, ἀκούσθοντος δὲ τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ ἥτοι ἀποφαίνεται αὐτὴν ἀπαράδεκτον, ἢ ἐπιτρέπει ἀπλῶς τὴν ἐπιχείρησιν τῆς ἀγωγῆς. Εἰς τὴν πρώτην ὁμῶς περίπτωσιν, ἢ ἀπόρριψις τῆς αἰτήσεως θέλει γίνεσθαι πάντοτε δι' αἰτιολογημένης ἀποφάσεως, περιεχούσης ὅλα τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 182 καὶ 183 τῆς πολιτικῆς δικονομίας διαλαμβανόμενα προσόντα, καὶ ἔκθεσιν συνοπτικὴν ὅλων τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς αἰτήσεως.

Κατὰ τῶν τοιούτων ἀποφάσεων ἔρρισι δὲν ἐπιτρέπεται, εἰμὴ ὅταν τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται τὴν αἴτησιν ἀπαράδεκτον. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ὁ αἰτήσας τὴν ἄδειαν ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν αἴτησιν ἐντὸς ἐνὸς μηνός· ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπιδουῇ πρὸς αὐτὸν ἢ ἀπόφασις, ἐπιμελεία τοῦ εἰσαγγελέως. Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἐφίσεως θέλει γίνεσθαι εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἀρμόδιου δικαστη-

ρίου, τὸ ὁποῖον θέλει διακρίνῃ ἐπίσης κατὰ τὸν ἄνω ὠρισμένον τρόπον, καὶ τοιούτου δικαστηρίου μὴ ὄντος, ἢ ἀπόφασις μὲν ἀνέκκλητος καὶ ὁριστική.

Αἴτησις ἀνακρίσεως δὲν ἐπιτρέπεται, οὔτε εἰς τὰς περὶ ἀδείας αἰτήσεις, οὔτε εἰς τὰς περὶ κακοδικίου δίκας.

Ἄρθρ. 4.

Ἐὰν ἡ αἴτησις κριθῇ ἀπαράδεκτη, ὁ ἀποτυχὼν διαδίκος καταδικάζεται εἰς ποινὴν χρηματικὴν τὸ ποῦ διακοσίων δραχμῶν, φυλαττομένου τοῦ δικαιώματος εἰς τοὺς ἔχοντας τοιοῦτον, νὰ ζητήσωσι καὶ ἀποζημιώσωσι ἐνεκα τῶν ἐκ τούτου προελθουσῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων.

Ἄρθρ. 5.

Ἄν ἡ αἴτησις γερῇ δεκτὴ, καὶ δοθῇ ἡ πρὸς ἐπιχίρησιν τῆς τοῦ κακοδικίου ἀγωγῆς ἄδεια, πρῶτονται τὰ ἐν τῇ πολ. δικονομίᾳ (ἄρ. 61—64) ὠρισμένα· ἀλλ' ὁ ἐνάγων ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν ἀγωγὴν του ἐντὸς ἐνὸς μηνός, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔγεινε πρὸς αὐτὸν, ἐπιμελεία τοῦ εἰσαγγελέως, ἢ ἐπίδοσις τῆς πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς ἀγωγῆς ἀδείας. Πᾶσα δὲ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην γενομένη ἀγωγή ἀπορρίπτεται κατὰ πρόστασιν τοῦ εἰσαγγελέως, τῶν διαδίκων, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, ὁ δὲ ἐνάγων καταδικάζεται προσέτι εἰς πρόστιμον τὸ πολὺ διακοσίων δραχμῶν, εἰς ἀποζημίωσιν καὶ πληρωμὴν ἐξόδων.

Ἄρθρ. 6.

Εἰς πᾶν ἔγγραφον ἀγωγῆς κακοδικίου πρέπει νὰ ἐπισυνάπτεται καὶ ἡ περὶ αὐτῆς ληφθεῖσα ἄδεια, ἄλλως ἢ ἀγωγή θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ πρὸς ἀγωγὴν κακοδικίου αἴτησις ἄδειας δὲν εἶναι λόγος ἐξαίρεσεως· καὶ ἂν τοιαύτη ἐξαίρεσις προδληθῇ, δὲν ἀναβάλλει τὴν πρόσθον τῆς δίκης, οὔτε τὰ ἔργα τῶν προσβαλλομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων περὶ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν.

Ἄρθρ. 8.

Ἄν ἡ πρὸς ἐπιχείρησιν ἀγωγῆς κακοδικίου γενομένη περὶ ἀδείας αἴτησις, ἢ, ἂν μετὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἀδείας ταύτης, ἢ ἀγωγή τοῦ κακοδικίου ἀπορρίψῃ ὁριστικῶς, δὲν δύναται νὰ παραχθῇ ἐκ τούτου λόγος ἐξαίρεσεως καθ' ὁλοκλήρου τοῦ δικαστηρίου, ἢ κατὰ μελῶν τινῶν αὐτοῦ, καὶ νὰ ζητηθῇ ἐνεκα τούτου ἢ εἰς ἄλλο δικαστήριον παρακομπὴ τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρ. 9.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτελέσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Ἰουλίου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ,
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΗΛΙΟΔΑΚΗΣ.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ ἐφέσεως.

Ἄρθρ. 21.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, ὅσας ἀφορῶσιν αἰτήσεις ἀνωτέρως τῶν διακοσίων δραχμῶν, συγχωρεῖται ἐφεσις ἐντὸς δεκαπενθήμερου προθεσμίας λογιζομένης ἀπὸ τῆς γενομένης ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 22.

Ἡ ἐφεσις, ἥτις πρέπει νὰ περιέχῃ ἐκ τῶν προσόντων τῆς ἀγωγῆς, σημειώσιν τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως καὶ τοὺς λόγους ἐνεκα τῶν ὁποίων γίνεται, πρέπει, ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως, νὰ παραδίδεται, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἀρμοδίου ἐφετείου, ἐντὸς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένων προθεσμιῶν· ἀναστέλλει δὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως.

Ἄν ὑπάρχουν πολλοὶ ἐφεσίβλητοι, ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὸ τῆς ἐφέσεως ἐγγραφοῦ ὅσα καὶ περὶ ἀγωγῆς (ἄρθρ. 7 ἐδάφ. 2) διατάχθησαν.

Ἄρθρ. 23.

Ὁ πρόεδρος παραλαβὼν αὐτὴν σημειώνει ἐπ' αὐτῆς τὴν ἡμέραν τῆς παραλαβῆς καὶ υπογράφει τὴν σημείωσιν ταύτην· ὡς πρὸς δὲ τὴν λοιπὴν διαδικασίαν, πράττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5—20 ὠρισμένα.

Ἄρθρ. 24.

Κατὰ τῶν ἐρήμην ἐκδεδομένων ἀποφάσεων τῶν τε πρωτοκλήτων καὶ ἐκκλητῶν διοικητικῶν δικαστηρίων δὲν συγχωρεῖται ἀνακοπή.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ ἀναίρεσεως.

Ἄρθρ. 25.

Κατ' ἀνεκκλήτων ἀποφάσεων ἐπιτρέπεται ἀναίρεσις, ἀλλὰ μόνον ἐνεκα τῆς λόγῳ τῶν ἀντικειμένων ἀναρμοδιότητος· ὅσας δηλ. τὰ διοικητικὰ ταῦτα δικαστήρια ἐδίκασαν περὶ ἀντικειμένων μὴ ὑπαγομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 1 εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των.

Ἄρθρ. 26.

Ἡ πρὸς ἀναίρεσιν προθεσμία εἶναι δεκαπενθήμερος, λογιζομένη ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως· κατὰ τὰ λοιπὰ πράττονται τὰ ἐν τῇ πολιτ. δικονομίᾳ ὠρισμένα, ἐξαιρουμένης τῆς προκαταβολῆς τοῦ προστίμου, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀπαλλάττονται οἱ αἰτοῦντες τὴν ἀναίρεσιν.

Ἄρθρ. 27.

Ἡ αἴτησις ἀναίρεσεως δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν ἀναιρεθείσης δὲ τῆς ἀποφάσεως, ἡ ὑπόθεσις ἀνήκει ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, καθ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀντικειμένου ὑπαγομένου εἰς τὴν τακτικὴν δικαιοδοσίαν.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 28.

Αἱ ἀνεκκλήτως ἐκδοθεῖσαι, ἢ ἀνεκκλήτοι κατὰ τὰς

ἀποφάσεις θέλουν ἐκτελεῖσθαι ἀπὸ τὰς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων, καὶ κατὰ τοὺς ἰσχύοντας περὶ ἐκτελέσεως διοικητικῶν ἀντικειμένων τύπους.

Ἄρθρ. 29.

Εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων ὠρισμένας δίκας παρίστησι τὸ δημοσίον ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ ὁποίου ἀνερῇ ἡ διαφορά, καὶ πρὸς τοῦτον γίνονται ὅλαι αἱ ἐπιδόσεις.

Ἄρθρ. 30.

Εἰς τὰ ἐγγραφα τῆς διαδικασίας, τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ἐφαρμόζεται ὁ παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις ἐν χρήσει ἐρυθρὸς ἐνσημος χάρτης. Ἐκ τοῦ προϋόντος δὲ τοῦ χαρτοσήμου τοῦτου, τοῦ ἐξοδουμένου παρὰ τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, κατὰ τὸ ὑπὸ χρονολογίαν 17 (29) Αὐγούστου 1836 Βασιλικὸν διάταγμα, τὸ ἥμισυ ἀνήκει εἰς τὸ δημοσίον ταμεῖον, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ δίδεται εἰς τὸν γραμματέα δι' ἐξόδα τοῦ γραφείου καὶ μισθὸν τοῦ.

Ἄρθρ. 31.

Τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου ὑπόκεινται εἰς ἀγωγὴν κακοδικεῖου περὶ τῶν ὧν κατὰ τὸ ἄρθρον 56 τῆς πολιτ. δικονομίας ἐπροξένησιν εἰς τοὺς διαδίκους ζημιῶν· ἀλλὰ πρὶν κινήθῃ κατ' αὐτῶν ἡ περὶ κακοδικεῖου ἀγωγὴ, πρέπει νὰ ληθῇ προηγουμένως ἡ περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς ἄδεια.

Ἄρθρ. 32.

Ἡ περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς μέλους τινὸς τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου ἄδεια ζητεῖται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εἰρήσκειται τὸ διοικητικὸν δικαστήριον, καὶ ἀποφασίζεται ἐν τῷ συμβουλίῳ κατὰ τ' ἄρθρ. 3 καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ χρονολογίαν 8 (20) Ιουλίου Νόμου περὶ ἀγωγῆς κακοδικεῖου.

Ἄρθρ. 33.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου ὠρίμας, ἐνώπιον τῶν ἤδη ὑπαρχόντων δικαστηρίων τοιοῦτου εἶδους διαφορὰς· ὡς ὠριμοὶ δὲ λογίζονται αἱ δίκαι, ὅταν ἡ περὶ τῆς οὐσίας προφορικὴ συζήτησις ἐτελείωσῃ, καὶ δὲν λείπεται εἰμὴ ἡ διάσκεψις καὶ ἀπόφασις· αἱ δὲ τοιαῦται ἀποφάσεις δύνανται νὰ ἐκκαλεσθῶσι παρὰ τῶν διαδίκων, ἂν κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ὠρισμένα ᾖναι ἐφεσίσιμοι.

Ἄρθρ. 34.

Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς ἕκαστον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Ιουλίου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ,
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

περί εξαιρέσεως δικαστῶν ἢ ὁλοκλήρων δικαστηρίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Ἡ δίκη, εἴτε δι' ἐξαιρέσεις κατὰ μέρος δικαστῶν, εἴτε δι' ἐξαιρέτην ὁλοκλήρων τῶν δικαστηρίων, εἴτε δι' ἑποικονομήσασιν ἄλλον λόγον, ὅλα τὰ ὑπάρχοντα ἐφετεία κωλύονται νὰ δικάσωσι δίκην τινὰ, ὃ Ἄρειος πάγος, ἀναλαμβάνων τὰ καθήκοντα ἐφετείου, δικάζει, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀποφασισθῇ κατὰ νόμον τὸ ἐξαιρέτημον τῶν οὕτω ἐφετείων.

Αἱ το αὐταὶ ἀποφάσεις τοῦ Ἀρείου πάγου εἶναι ἀμετάκλητοι, ἐξαιρουμένων τῶν ἐνδίκων μέσων, τῆς ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας καὶ τῆς ἀνακοπῆς.

Ἄρθρ. 2.

Τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου πάγου δὲν συγχωρεῖται ὁλοκλήρου ἢ ἐξαιρέσεις, οὐδ' ἢ κατὰ μέρος ἐξαιρέσεις τῶν δικαστῶν, ὥστε ὁ ὑπολειπόμενος αὐτῶν ἀριθμὸς, νὰ μὴ εἴσπορῃ ν' ἀποτελέσῃ νόμιμον τὴν σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου. Τοιαῦται τυχόν προβληθῆσαι ἐξαιρέσεις θεωρεῖσθαι αὐτοδικαίως ἄκυροι. Ἐάν δὲ κατὰ τὴν δευτέραν τῶν ἀνωτέρω δύο περιπτώσεων, μετὰ τὴν παρὰ τῶν διαδίκων προταθεῖσαν ἐξαιρέσιν ὅλων τῶν ἐκτὸς τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δικαστηρίου τεσσάρων Ἀρειοπαγιτῶν, ἐξαιρεθῇ ἀφ' ἐαυτοῦ ἄλλος τις ἢ ἄλλοι τινές, ὃ Ἄρειος πάγος, συμπληρούμενος ἐκ παρέδρων καὶ ἄλλων ἀναπληρωτικῶν δικαστῶν, δικάζει πρῶτον τὰς ἐξαιρέσεις τῶν ἀφ' ἐαυτῶν ἐξαιρουμένων δικαστῶν, μηδὲν λανθάνοντων ὑπ' ὅψιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 49 §. 1 καὶ 50 τῆς πολιτ. καὶ 60 §. 1 καὶ 61 τῆς ποινικῆς δικονομίας διατασσόμενων καὶ ἂν αὐταὶ ἐγκριθῶσι, προσκαλοῦνται οἱ ἐξαιρουντες διώδικαι νὰ περιορίσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν παρ' αὐτῶν ἐξαιρουμένων δικαστῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὡρισμένα. Ἄν δὲ δὲν ὑπάρχουν πλέον δικασταὶ δυνάμενοι νὰ ἐξαιρεθῶσιν, ἐνίκη τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τακτικῶν μελῶν, ἢ περὶ ἐξαιρέσεως αἵτησις θεωρεῖται ὡς αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Τοιαύτη συμπλήρωσις τοῦ Ἀρείου πάγου ἐκ παρέδρων καὶ ἄλλων ἀναπληρωτικῶν δικαστῶν γίνεται καὶ ὅταν, ἀφ' οὗ ἐγκριθῶσιν αἱ ἐκ μέρους τῶν διαδίκων προταθεῖσαι ἐξαιρέσεις, μέλη τινὰ τοῦ δικαστηρίου ἐξαιρεθῶσιν ἀφ' ἐαυτῶν.

Τὸ αὐτὸ πράττεται καὶ πρὸς ἐκδίκασιν τῆς κυρίας δίκης, ὅταν ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δικαστηρίου ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν μελῶν κολοβοῦται διὰ

τῆς ἐγκρίσεως τῆς αἵτησεως τῶν ἀφ' ἐαυτῶν ἐξαιρουμένων.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρ. αἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ ἀντεισαγγελέως προσλαμβανόμενοι πάρεδροι ἢ ἄλλοι ἀναπληρωτικοὶ δικασταὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐξαιρέσεις, ἐκτὸς ἐν ἐξαιρέθῶσιν ἀφ' ἐαυτῶν, κατὰ τὸ ἄρθρ. 37 τῆς πολιτ. δικονομίας· ἀλλ' ἕκαστος διώδικος δύναται εἰς τοῦς οὕτω προσήφθεντας ἀναπληρωτικούς δικαστὰς νὰ κάμῃ παρατηρήσεις περὶ τῶν τυχόν ὑπαρχόντων λόγων τῆς ἐξαιρέσεως, καὶ νὰ τοῦς περικινήσῃ νὰ προτείνωσιν ἀφ' ἐαυτῶν τὴν ἐξαιρέσιν τὴν, ἂν ᾖ συνειδότες τῶν τοιούτων λόγων τῆς ἐξαιρέσεως.

Οἱ λαβόντες μέρος εἰς τὴν περὶ ἐξαιρέσεως τῶν Ἀρειοπαγιτῶν ἀπόφασιν ἀναπληρωτικοὶ δικασταὶ δὲν δύναται νὰ λάβουν πλέον μέρος εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως, ἂν, ἐγκρίσεως τῶν ἐξαιρέσεων, πρόκειται ἤδη νὰ συμπληρωθῇ τὸ δικαστήριον ἐκ συμπληρωτικῶν μελῶν πρὸς ἐκδίκασιν τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρ. 4.

Ἐάν ἀμφότεροι οἱ διώδικαι κάμουν αἵτησιν περὶ ἐξαιρέσεως Ἀρειοπαγιτῶν, οἱ δὲ ἐξαιρουμένοι εἶναι πλείονες τῶν δυνάμενων, κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον, νὰ ἐξαιρεθῶσι, τότε ἐλάτερος αὐτῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαιρέσῃ ἴσον ἀριθμὸν δικαστῶν, ἐάν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξαιρεθσομένων ᾖ ἄρτιος, ἐάν δὲ ᾖ περιττός, ὁ πρῶτος αἵτησας τὴν ἐξαιρέσιν δύναται νὰ ἐξαιρέσῃ ἓνα περισσότερον.

Ἄρθρ. 5.

Ἐάν εἰς τῶν διαδίκων ἢ ἀμφότεροι ὁμοῦ ἐξαιρέσωσι πλείονα τῶν δυνάμενων κατὰ νόμον νὰ ἐξαιρεθῶσι δικαστῶν, ὁλοκλήρως τὸ δικαστήριον συγκείμενον ἐκ τῶν ἐξαιρεθέντων καὶ μὴ ἐξαιρεθέντων δικαστῶν ἀποφασίζει προηγουμένως περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρ' ἐνός, ἢ παρ' ἐκατέρων τῶν διαδίκων ἐξαιρεθσομένων δικαστῶν, ἐν δὲ τῇ ἀπόφασιν προδιορίζεται ῥητῶς καὶ ἡ προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ γίνῃ ἡ περὶ ἐξαιρέσεως νῆα αἵτησις.

Ὁ παραμείλησας τὴν προθεσμίαν ταύτην διώδικος χάνει τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαιρέσεως, τὸ δὲ δικαίωμα αὐτοῦ μεταβαίνει αὐτοδικαίως εἰς τὸν ἀντίδικόν του, ἂν αὐτὸς κάμῃ ἐγκαίρως τὴν περὶ ἐξαιρέσεως αἵτησιν, καὶ καθ' ἕσον ὑπάρχουσιν δικασταὶ δυνάμενοι νὰ ἐξαιρεθῶσι.

Ἄρθρ. 6.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) ἰουλίου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΔΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΓΑΔΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

τῶν αὐτοῦ ἐδρευόντων πρωτοδικῶν, σημειούμενον ἐκά-
στοτε, κατ' αἵτησιν τοῦ διοικητοῦ, παρὰ τοῦ προέδρου
τοῦ πρωτοδικείου, δικάζουσιν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ
οἰκείου νομοῦ τὰς γινομένας ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων
τῶν εἰς τὰς λοιπὰς διοικήσεις ἢ ὑποδιοικήσεις ἐδρευόν-
των διοικητικῶν δικαστηρίων· αἱ δὲ ἐφέσιμοι ἀποφάσεις
τῶν εἰς τὰς τῶν νομῶν πρωτεύουσας καθιδρυμένων ἐκ-
καλοῦνται πρὸς ἄλλα τοιαῦτα δικαστήρια, κατὰ τὸν
ἀνωτέρω τρόπον μετασχηματιζόμενα καὶ κατὰ τὴν ἐξῆς
τάξιν·

Αἱ τοῦ ἐν Σύρῳ καὶ τοῦ ἐν Χαλκίδι, εἰς τὸ ἐν
Ἀθήναις·

Αἱ τοῦ ἐν Ἀθήναις, εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ·

Αἱ τοῦ ἐν Λαμίας, εἰς τὸ ἐν Χαλκίδι·

Αἱ τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ, εἰς τὸ ἐν Πάτραις·

Αἱ τοῦ ἐν Πάτραις, ἐν Ναυπλίῳ καὶ ἐν Σπάρτῃ,
εἰς τὸ ἐν Τριπόλει·

Αἱ τοῦ ἐν Καλάμαις, εἰς τὸ ἐν Σπάρτῃ·

Αἱ τοῦ ἐν Τριπόλει, εἰς τὸ ἐν Καλάμαις.

Ἄρθρ. 4.

Αἱ κατ' ἀναιρεσίμων ἀποφάσεων περὶ ἀναιρέσεως
αἰτήσεις, δικάζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐν Τριπόλει
διοικητικοῦ τμήματος τοῦ Συμβουλίου Ἀποφασιστικῆς
τείας.

Ἄρθρ. 5.

Ἐν περιπτώσει κωλύσεως, ἢ ἐξαιρέσεως ἀναπληροῦσι
τὸν μὲν διοικητὴν, ὑποδιοικητὴν, εἰρηνοδίκην καὶ δῆ-
μαρχον οἱ κατὰ τὰ κύρια καθήκοντά των νόμιμοι αὐτῶν
ἀναπληρωταί, τὸν δὲ πρωτοδίκην ὁ κατὰ τὴν τάξιν τοῦ
διορισμοῦ ἐπόμενος αὐτοῦ πρωτοδίκης, ἢ, ἂν αὐτὸς ἦναι
τελευταῖος, ὁ ἀμέσως προηγούμενος. Οἱ ἀναπληρωταί
οὗτοι δὲν ὑπόκεινται εἰς κάμμιαν ἐξαίρεσιν· τὰ δὲ ἔργα
τοῦ προέδρου, κωλυομένου ἢ ἐξαιρουμένου τοῦ διοικητοῦ,
ἐκπληροῖ ὁ πρωτοδίκης, εἰς δὲ τὰς μὴ πρωτεύουσας τῶν
νομῶν, κωλυομένου τοῦ διοικητοῦ, ἢ ὑποδιοικητοῦ, ὁ
εἰρηνοδίκης· καὶ τούτου δὲ κωλυομένου, ὁ τοῦ διοικητοῦ
ἢ ὑποδιοικητοῦ ἀναπληρωτής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Δικασασία.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ πρωτοδικῶν δίκης.

Ἄρθρ. 6.

Ὁ θέλων νὰ ἐναγάγῃ τινὰ ἀποτείνεται πρὸς τὸν πρό-
εδρον τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου δι' ἐγγράφου ἀναφοράς,
ὑπογεγραμμένης παρ' αὐτοῦ, ἢ παρὰ πληρεξουσίου διο-
ρισμένου κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 93 καὶ 94 τῆς πολιτ.
ὅκονομίας ὠρισμένα, διαλαμβάνουσης τὸ ὄνομα καὶ

ἐπώνυμον τοῦ ἐναγομένου, τὸν τόπον τῆς κατοικίας του,
τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς, τὴν αἵτησιν ἀκριβῶς
ὠρισμένην καὶ ἐκτιμημένην εἰς χρήματα, καὶ, ἂν ὁ ἐνα-
γων δὲν κατοικῇ ἐν τῇ ἐδρᾷ τοῦ δικαστηρίου, διαλα-
βανούσης καὶ τὸν διορισμὸν πληρεξουσίου αὐτοῦ δι' ἀντι-
νοντος, ὅστις θέλει λαμβάνει τὰς τυχόν γινομένας ἐπι-
δόσεις καὶ θέλει, χρείας κηλούςας, παρίστασθαι ἐν τῇ
ἀκροατηρίῳ, καὶ τέλος ἐχούσης ἐπισυνεμμένα ἀντίγραφα
τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Ἐὰν συνενάχωνται πολλοὶ ὁμόδικοι, συνεπιδίδεται
ἰσάριθμα μὲ τοὺς ἐναγομένους ἀντίγραφα τῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρ. 7.

Ὁ πρόεδρος, λαμβάνων τὴν ἀναφορὰν ἢ τὰς ἀναφοράς,
γράφει ἐπ' αὐτῆς ἢ ἐπ' αὐτῶν, παρόντος τοῦ ἐνάγοντος
ἢ τοῦ πληρεξουσίου του, τὰς πρὸς τὸν ἐναγόμενον, ἢ τοῦ
ἐναγομένου κλήσεις, καὶ παραγγέλλει ἐπὶ τέλους ἐκά-
στης κλήσεως τινὰ τῶν αὐτοῦ διαμενόντων δικαστικῶν
κλητῆρων, νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐπίδοσιν.

Ἄρθρ. 8.

Διὰ τῆς κλήσεως δικτάτεται ὁ ἐναγόμενος νὰ ἐμφα-
νισθῇ εἰς ἡμέραν ῥητὴν, ἣτις δὲν θέλει εἶσθαι μακροτέρα
τῆς δεκάτης, οὐδὲ συντομωτέρα τῆς πέμπτης ἀπὸ τῆς
ἐπιδόσεως, καὶ εἰδοποιεῖται ὅτι, ἂν δὲν ἐμφανισθῇ κατὰ
τὴν ὠρισμένην προθεσμίαν, θέλει δικασθῇ κατ' ἐρήμην.
Ἄν δὲ ὁ ἐναγόμενος, ἢ τινες αὐτῶν (ἂν ἦναι πολλοὶ),
κατοικῇ εἰς τόπον ἀπέχοντα τῆς ἐδρας τοῦ δικαστηρίου
ὁκτὼ ὥρας καὶ ἐπέκεινα, προστίθεται εἰς τὴν ἀνωτέρω
προθεσμίαν μία ἡμέρα ἀνὰ πᾶσαν ὁκτὼ ὥρων ἀπόστασιν·
καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν ὑπάρχουσι πολλοὶ ἐναγόμενοι,
ἢ προσθήκη αὕτη τῆς διὰ τοὺς ἀπωτέρω διαμένοντας
προθεσμίας μεταδίδεται καὶ εἰς τοὺς λοιπούς, καίτοι
πλησιέστερα ἢ καὶ ἐν τῇ ἐδρᾷ αὐτῇ τοῦ δικαστηρίου
διαμένοντας.

Ἡ προθεσμία λογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιδό-
σεως, καὶ τοῦτο πρέπει νὰ ἐκφράζεται ῥητῶς εἰς τὴν
κλήσιν, τὴν ὁποῖαν κάμνει ὁ πρόεδρος ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ ἐπίδοσις γίνεται, παραδιδομένης ἐπὶ ἀποδείξει
ἐγγράφῳ τῆς κλήσεως εἰς τὸν ἐναγόμενον, ἢ ἂν αὐτὸς
δὲν ἦναι παρὼν ἐν τῇ κατοικίᾳ του, ἢ ἀρνεῖται τὴν πα-
ραλαβὴν, τοιχοκολλουμένης αὐτοῦ ἐπὶ παρουσίᾳ δύο
μαρτύρων, οἵτινες συνυπογράφουν μετὰ τοῦ κλητῆρος
τὴν περὶ τῆς τοιχοκλήσεως συντακτέαν ἐκθεσιν.

Ἄρθρ. 10.

Ὁ κλητὴρ, ἀμέσως μετὰ τὴν δι' ἐγχειρίσεως, ἢ τοι-
χοκλήσεως ἐπίδοσιν, χρεωστεῖ νὰ δώσῃ τῇ ἐπιδότη-
ριον εἰς τὸν πρόεδρον, ὅστις γνωρίσας ἐξ αὐτοῦ τὴν ἡμέ-
ραν, καθ' ἣν μέλλει νὰ ἐμφανισθῇ ὁ ἐναγόμενος, κοινῶς

παύει ταύτην ὡσαύτως εἰς τὸν ἐνάγοντα ἢ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον ὃ διορισθέντα ἐν τῇ ἐδρᾷ τοῦ δικαστηρίου πληρεξουσίου του.

Ἄρθρ. 11.

Ἄν ἅπαντες οἱ διάδικοι ἐμφανισθῶσι καὶ πρὸ τῆς διορισθείσης δικασίμου, δύναται νὰ γενῇ ἀμέσως ἡ συζήτης, ἂν ᾖναι δυνατόν νὰ συγκαλεσθῇ τὸ δικαστήριον, καὶ δὲν ὑπάρχουν ἄλλαι δίκαι ἐμπρόθεστοι.

Ἄρθρ. 12.

Οἱ διάδικοι δύναται καὶ ἄνευ τινὸς κλητεύσεως νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, ὅστις συγκαλεῖ καὶ τὰ λοιπὰ μέλη, καὶ δικάζεται ἡ ὑπόθεσις τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἂν τοῦτο ᾖναι δυνατόν.

Ἄρθρ. 13.

Ὁ ἐναγόμενος δύναται, ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἁρθρῷ ρηθείσης προθεσμίας, καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἡμέραν τῆς συνεδριάσεως, ἀλλὰ πάντοτε πρὸ τῆς συζήτησεως, νὰ παρακαταθέσῃ εἰς τὸ δικαστήριον ἔγγραφον ἀπάντησιν.

Ἄρθρ. 14.

Ὁ θέλων νὰ ἐξαίρεσῃ μέλος τι τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, ὀφείλει νὰ προτείνῃ ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως, ἐν τῇ πρώτῃ δικασίμῳ καὶ πρὶν εἶναι ἀρχίσῃ τὴν περὶ τῆς οὐσίας, ἢ πάσης ἄλλης ἐνστάσεως προφορικὴν συζήτησιν, τὴν ἐξαίρεσιν. Λόγοι δὲ τῆς ἐξαίρεσεως εἶναι οἱ ἐξῆς:

1. Ἐὰν οἱ δικάσοντες ἔχουν ἰδιαιτέρον συμφέρον εἰς τὴν ἔκβασιν τῆς ὑποθέσεως.
2. Ἐὰν ᾖναι συγγενεῖς τινὸς τῶν διαδίκων, μέχρι τετάρτου βαθμοῦ ἐξ αἵματος καὶ δευτέρου ἐξ ἀγχιστείας.
3. Ἐὰν μετὰ τινος τῶν διαδίκων ᾖναι συνδεδεμένοι μετ' ἐνὴν οἰκιακὴν ἢ συνδικαιτητικὴν σχέσιν, ἢ τοῦναντίον ἔχωσι μετὰ τοῦ ἐξαίρουντος ἀποδεδειγμένην ἔχθραν.

Ἡ ἐξαίρεσις θέλει δικάζεσθαι, ἀπόντων τῶν ἐξαιρουμένων, ἀπὸ τοῦς ἀναπληρωτὰς καὶ τοῦς μὴ ἐξαίρουμένους δικαστὰς ἢ, ἂν ἐξαίρωνται ὅλοι οἱ δικασταί, ἀπὸ μόνους τοῦς ἀναπληρωτὰς.

Ἄρθρ. 15.

Οἱ διάδικοι, ἂν ἔχωσι σκοπὸν νὰ κάμωσι χρῆσιν μαρτύρων, ὀφείλουν νὰ φροντίσωσι, χωρὶς τινος δικαστικῆς διατυπώσεως, νὰ φέρωσιν αὐτοὺς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ κατὰ τὴν δικασίμον. Ἀπόκειται δὲ εἰς τὸ δικαστήριον, νὰ δώσῃ εἰς τοὺς λόγους των τὴν προσήκουσαν ἐκτίμησιν, καθ' ὅσον ὑπάρχουν λόγοι ἐλαττοῦντες τὸ ἀξιόπιστον αὐτῶν.

Ἄρθρ. 16.

Κατὰ τὴν διὰ τῆς κλητεύσεως ἢ ἐκ συναινέσεως τῶν διαδίκων ὁρισθεῖσαν δικασίμον, οἱ διάδικοι ἐμφανίζονται αὐτοπροσώπως ἄνευ δικηγόρων, ἢ διὰ πληρεξουσίου, μὴ ἀνήκοντος εἰς τὴν τάξιν τῶν δικηγόρων, ὁ δὲ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου καλεῖ αὐτοὺς κατ' ὄνομα καὶ σημειώνει εἰς τὰ πρακτικά, τίνες προσῆλθον, καὶ τίνες ὄχι.

Ἄρθρ. 17.

Ἐμφανισθέντων ὅλων τῶν διαδίκων, ἀναγινώσκει ὁ γραμματεὺς τὴν ἀγωγὴν καὶ τ' ἄλλα τὰ τυχόν παρακατατεθέντα ἔγγραφα· ἐξετάζονται ἐνόρκως οἱ προσαχθέντες μάρτυρες, πρῶτον οἱ τοῦ ἐναγόντος, καὶ μετὰ ταῦτα οἱ τοῦ ἐναγομένου, ἀνὰ εἰς, καὶ ἀποχωρησάντων τῶν μὴ ἐξετασθέντων· μετὰ δὲ ταῦτα ἀναπτύσσουν ἐκάτεροι οἱ διάδικοι τὰ μέσα τῆς οἰκείας ἑκάστος ὑπερασπίσεως, καὶ δίδουν ὅσας τὸ δικαστήριον ζητήσῃ παρ' αὐτῶν πληροφορίας.

Ἄρθρ. 18.

Ἄν τις ἢ τινὲς τῶν διαδίκων ἀπελίποντο, τὸ δικαστήριον ἐξετάζει πρὸ πάντων, ἂν αἱ ἐπιδόσεις ἐγένοντο τακτικῶς καθ' ὅλους τοὺς νομίμους τύπους πρὸς τὸν ἀπολιπόμενον ἢ τοὺς ἀπολιπομένους διαδίκους, καὶ, τούτων ἐν τάξει γενομένων, προχωρεῖ εἰς τὴν δίκην· εἰδεμῇ, ἀναβάλλει τὴν συνεδρίασιν, καὶ διατάσσει νέαν κλήτευσιν.

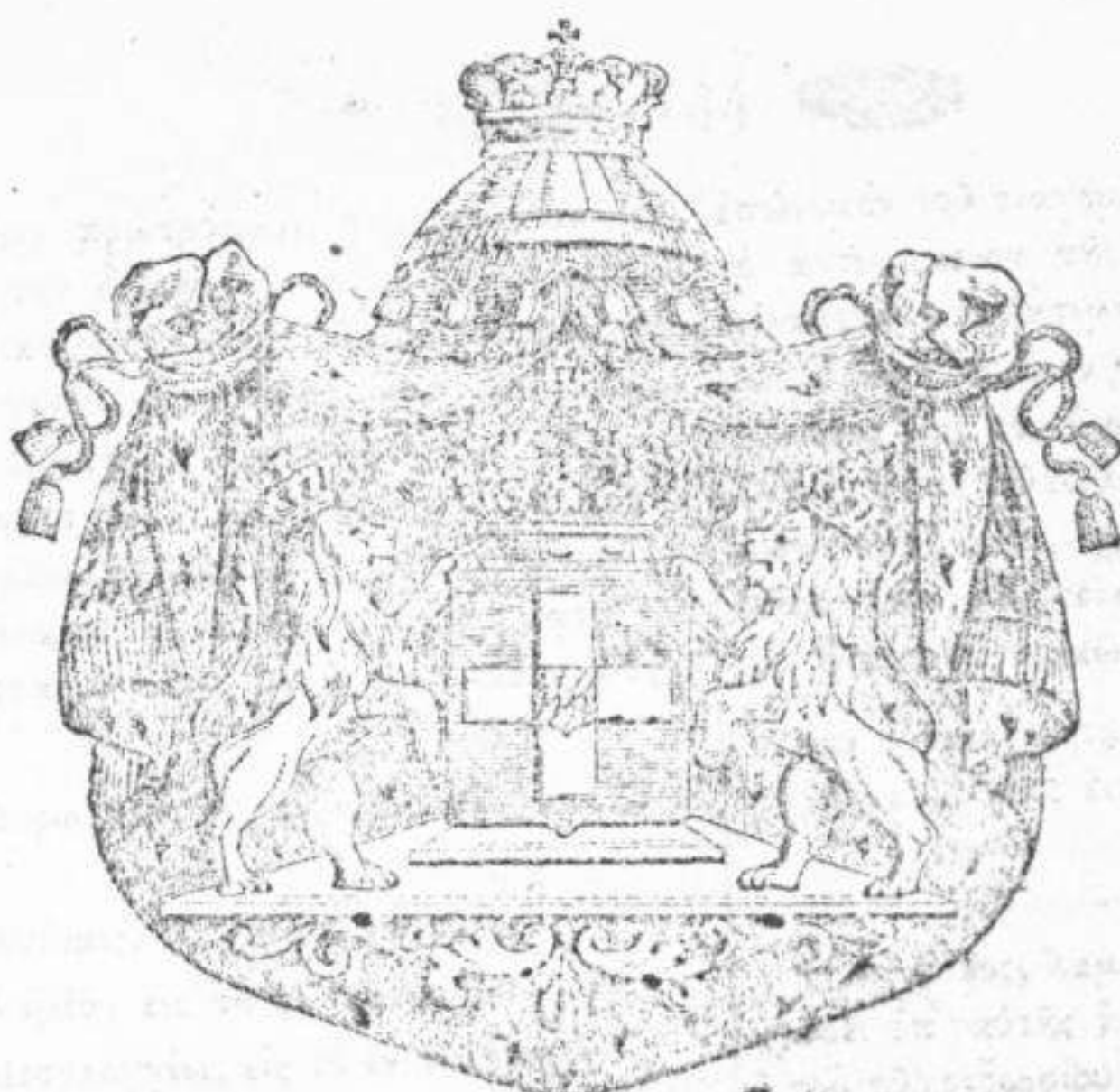
Ἄρθρ. 19.

Τὸ δικαστήριον, ἀφ' οὗ ἡ ὑπόθεσις ἀνακριθῇ, κατὰ τὰ ἐν τοῖς δύο προηγουμένοις ἁρθροῖς ὡρισμένα, ἂν δὲν τὴν εὐρῇ ἱκανῶς σαφηνισμένην, ὀφείλει νὰ διατάξῃ αὐτεπαγγέλτως τὴν προσαγωγὴν νέων ἀποδείξεων, ἂν τοῦτο ᾖναι δυνατόν, καὶ, ἂν αὐταὶ δὲν δύναται νὰ προσαχθῶσιν αὐθημερόν, ἀναβάλλει τὴν περαιτέρω συζήτησιν, οὐδέποτε ὁμῶς ἐπέκεινα τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν, εἰς ἄλλην ρητὴν ἡμέραν, τὴν ὁποίαν κοινοποιεῖ προφορικῶς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ εἰς τοὺς διαδίκους.

Ἄρθρ. 20.

Περαιωθείσης οὕτω τῆς συζήτησεως, καὶ ἀποχωρησάντων τῶν διαδίκων, τὸ δικαστήριον διασκέπτεται κατὰ μόνους καὶ ἀπαρτίζει κατὰ πλειονοψηφίαν τὴν ἀπόφασιν, ἥτις πρέπει νὰ ᾖναι αἰτιολογημένη καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ πάντων τῶν δικαστῶν καὶ παρὰ τοῦ γραμματέως. Ὁ ἡττώμενος διάδικος καταδικάζεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει καὶ εἰς τὰ ἐξόδα τοῦ χροτοσήμου.

Ἡ κοινοποίησις τῆς ἀποφάσεως γίνεται ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων διὰ τινος δικαστικοῦ κλητῆρος, ἐπιδεδομένου, εἰς τὸν ἀντίδικον ἐπιστολῆς ἀντιγράφου αὐτῆς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 29.

1858

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19. Ιουλίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΛΗΡΩΣΕΩΝ.

Νόμοι 1) Περί συστάσεως διοικητικών δικαστηρίων, πρὸς ἐκδίκασιν τῶν περὶ ἐγκτητικῶν καὶ ἐπὶ τῶν ζώων φόρων διαφορῶν. — 2) Περί ἐξαιρέσεως δικαστῶν ἢ ὁλοκληρῶν δικαστηρίων. — 3) Περὶ ἀγωγῆς κακοδικαίου.

ΝΟΜΟΣ

Περί συστάσεως διοικητικῶν δικαστηρίων, πρὸς ἐκδίκασιν τῶν περὶ ἐγκτητικῶν καὶ ἐπὶ τῶν ζώων φόρων διαφορῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Ἀρμοδιότης καὶ σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 1.

Ὅλας αἱ ἐκ τῆς φορολογίας τῶν ἐγκτητικῶν καὶ ἐπὶ τῶν ζώων φόρων προκύπτουσαι διαφοραὶ, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη προκυψασῶν, μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ φορολογουμένων, μεταξὺ φορολογου-

μένων καὶ ἐνοικιαστῶν ἢ ὑπενοικιαστῶν, μεταξὺ ἐνοικιαστῶν, ὑπενοικιαστῶν, συνενοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν πρὸς ἀλλήλους, ὡσπύτως δὲ καὶ πᾶσα περὶ ὁρίων μεταξὺ διαφορῶν ἐνοικιαστῶν ἢ ὑπενοικιαστῶν διαφορά, θέλουσι δικάζεσθαι ἀπὸ ἐκίτηδες συστηθσόμενα διοικητικά δικαστήρια.

Ἄρθρ. 2.

Τοιαῦτα διοικητικά δικαστήρια συσταίνονται κατὰ πᾶσαν διοίκησιν καὶ ὑποδιοίκησιν διὰ τὰς ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτῶν διαφοράς, καὶ σύγκεινται ἀπὸ τὸν διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν τοῦ τόπου, ὅπου ἀναφέρεται ἡ διαφορά, ὅστις καὶ προεδρεύει, τὸν εἰρηνοδίκην καὶ τὸν δήμαρχον τῆς πρωτεύουσας.

Τὰ ἔργα τοῦ γραμματέως ἐκπληροῦ εἰς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ διοικητικοῦ γραφείου, ἐκλεγόμενος παρὰ τοῦ διοικητοῦ.

Ἄρθρ. 3.

Τὰ ἐν ταῖς πρωτεύουσαις τῶν νομῶν ἐδραζόμενα διοικητικά δικαστήρια, προσλαμβάνοντα ἀντὶ τοῦ δημάρχου ἑνα